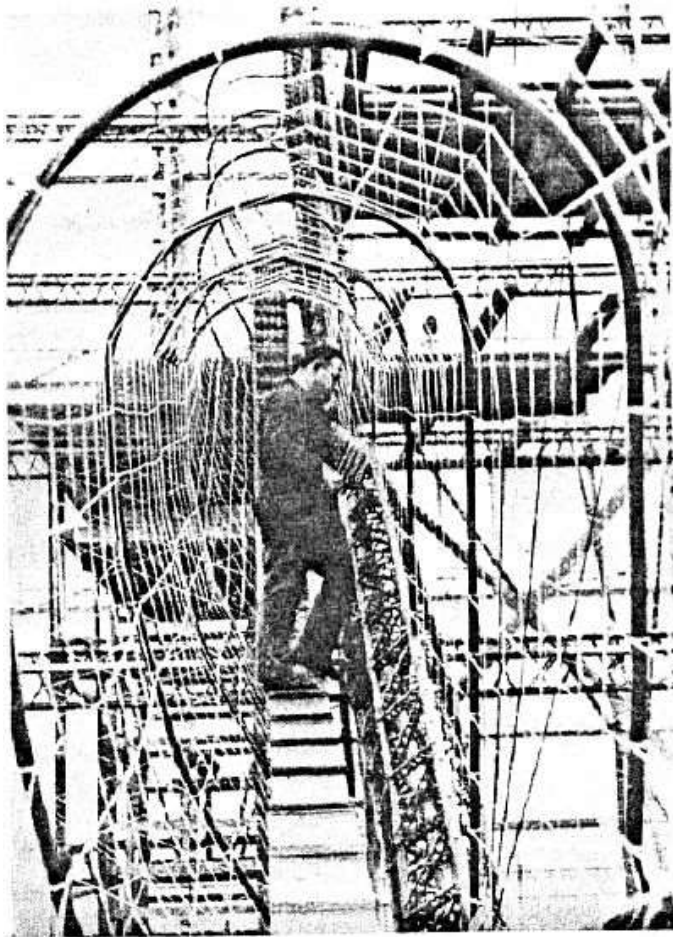

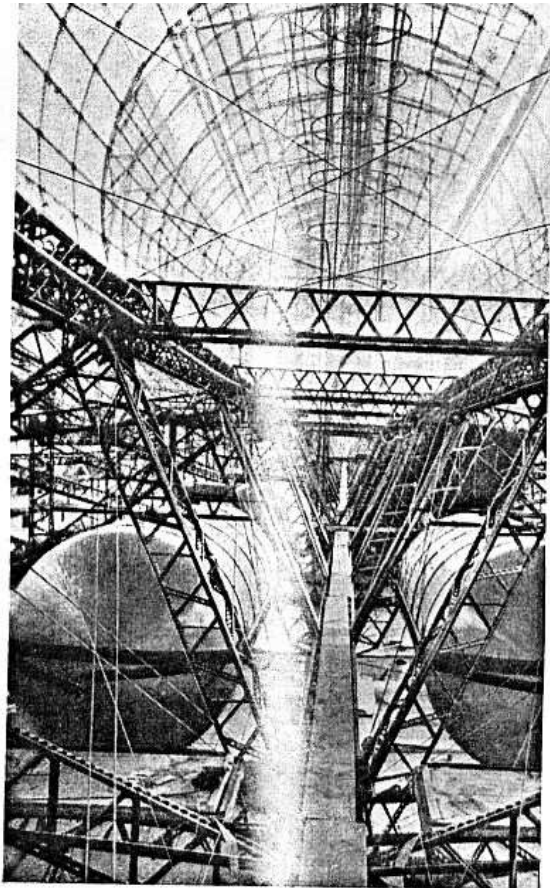
7. Landolási szerkezetek

A legtöbb Zeppelin léghajó rendelkezett, a vezetőgondolából kidobható két vastag kötéllel, melyek közül az egyik az orrban a horgonygyűrűn, a másik a farban volt. A farban és az orrban ezen kívül található volt egy köteg len zsineg. A háború vége után Németország is átvette az árboobilincset. Ezért az LZ126-nak (1928) már bilincsfelszereléssel. Ez a csörlővel a landoló-egy másik fejezetben rendelkezik. Ezen ok miatt csúcsos mai áramlástechnikai kerekítve. Az orrhegy amin át a landoló-

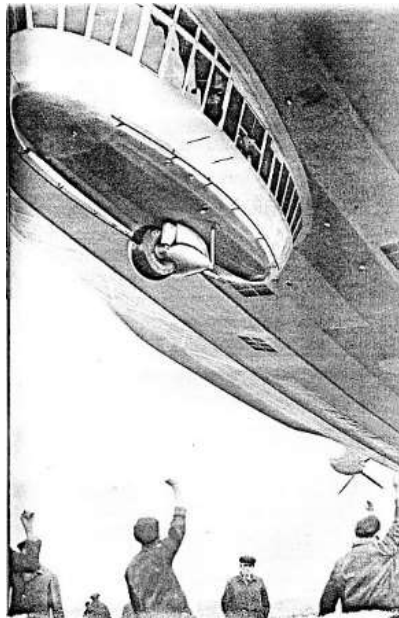
Az LZ129 oldalsó közlekedőfolyosója lábpihentetővel és lépcsőkkel. Ez az egyik motorgondolához vezet, és csak a személyzet részére áll rendelkezésre. Az oldalsó folyosó a főgyűrű merevítéseinek van nekitámasztva, és könnyűfémből készült pallóból építették „barlang folyosóként” a gáztér és a külső hajófal között. A képen a hajó még építés alatt áll, a gázcellák hiányoznak, a háttérben láthatók a hossztartók, melyek a hajótest vázat kötik össze.

A gondolaütközőről, mint a futómű helyettesítőjéről már röviden beszéltünk. Itt lökéscsillapítóról van szó, ami acélcsőből kagyló alakúra van építve.

Nehézolajtartályok az LZ129 hajó testében, mindkét oldalon az alsó közlekedőfolyosóhoz rögzítve. Felül középen egy gázakna látható. A léghajó csak részlegesen van bevonva. A gázcellák hiányoznak még. Megfigyelhető, hogy a hajótest alsó része mennyire erős gerincként van megépítve. Teljesen elől az egyik oldalsó folyosó elágazása látható, ami az egyik oldalsó motorgondolához vezet.

Ez az LZ129-nél maradt el először a vezetőgondola alá szerelt landoló-kerék miatt.

Egy másik kerék a függőleges vezérsík alsó kormánylapátja alatt van. Ezen kívül a gondolák tartó rudakkal vannak felszerelve.

